

LA NIT ESTELADA

FITXA TÈCNICA:

Títol: La nit estelada

Autor: Vincent van Gogh (1853-1890)

Cronologia: 1889

Tècnica: Oli sobre tela

Mides: 74 x 92 cm

Estil: Postimpressionista

Tema: Paisatge

Localització: MoMA (Nova York)

CONTEXT HISTÒRIC:

El impressionisme és el canvi més important en quant a concepció estètica que es produeix després del Renaixement. El marxisme i l'anarquisme proposaven grans i utòpics canvis socials i els artistes aplicaren el "crack" definitiu a un art caduc del passat. El postimpressionista és de Van Gogh perquè li dona un altre sentit a la llum.

BIOGRAFIA:

- Comença vocació artística als 27 anys arran profunda crisi religiosa convençut de que a través de la pintura podria portar algun consol a la humanitat.
- Pinta només escenes de camperols holandesos fins que ingressa aconsellat a l'Acadèmia de pintura d'Amsterdam.
- 1886 va París, s'influència del Impressionisme i l'estampa japonesa i es centra en expressar amb el color.
- 1888 s'instal·la a Arle (França) on conviu amb Gauguin i pinta el millor gracies a l'ajuda econòmica del seu germà Theo.
- El seu delicat estat mental el porta a patir constants crisis nerviöses i finalment mor.

DESCRIPCIÓ FORMAL:

Tela dividida en dues meitats:

- Inferior: vista llunyana d'un poble sota unes muntanyes.
- Superior: destaca la brillantor dels astres del cel.

Parts unides per dos xiprers que trenquen verticalment la composició del quadre i per la torre del campanar del poble.

En part inferior: cases de la ciutat es representen a partir de línies rectes i figures geomètriques bàsiques.

Arbres i muntanyes perfilats mitjançant línies corbes seguint paràmetres de repetició que anul·len el dinamisme i creen una sensació d'orde i tranquil·litat. Apareixen onze estels brillants i una gran lluna que desperten sensació inquietant de caos i de vitalitat. Utilitza pinzellades dinàmiques i sinuoses, sensació reforçada per dos remolins que dominen el centre de l'obra.

Gamma cromàtica de verd, groc taronja i blau. Blanc i groc permeten mostrar lluminositat en un cel nocturn. Línies negres que marquen el contorn de les cases, arbres i muntanyes ajuden a dominar la mescla cromàtica. En el cel no ho fa i el groc s'expandeix i anul·la la forta presència del blau.

TEMÀTICA

Obra pintada quan estava al sanatori de Saint-Rémy on fou internat després d'un dels seus atacs. En una carta al germà li diu que ha vist el camp des de la finestra i només es podia fixar en l'estel del matí. Aquesta estel la relacionen amb la gran llum blanca al costat dels xiprers.

El poble que es representa es fictici ja que la torre de l'església evoca clarament al seu país natal Holanda. Per tan hem d'interpretar l'obra des del vessant emocional.

Per ell la mort no era abominable i cruel, per tant podem interpretar el quadre com una imatge de la redempció espiritual del propi pintor representada pel xiprer (arbre relacionat amb cementiris) i els estels brillants (sempre el feien somiar)

MODELS I INFLUÈNCIES:

Agafa de model la forma cromàtica de la pintura de Delacroix, Impressionisme per la representació de la llum i contornejar figures dels gravats japonesos de l'ukiyo-e.

Fa d'influència per artistes fauves com Matisse o Vlaminck que aposten per l'ús de registres cromàtics violents i aleatoris.

FITXA TÈCNICA

TÍTOL	Nit Estelada
AUTOR	Van Gogh
CRONOLOGIA	1889
TÈCNICA	Oli sobre tela
MIDES	74 X 92CM
ESTIL	POSTIMPRESSIONISTA
TEMA	Paisatge
LOCALITZACIÓ	MoMA (Nova York)

Context: A mitjans del s. XIX a França, segon imperi Napoleònic. París és la capital artística i cultural. La societat és industrialitzada, mostrant diferències entre les classes socials.

Descripció Formal

-Paisatge d'un poble de nit. Veiem cases, muntanyes, vegetació... sobta el cel, on destaquen les estrelles i astres que donen vida al paisatge.

-Predomina el color per sobre la línia. Combina la línia i el dibuix, però el color predomina.

-Té més importància al cel, als estels, ja que és un paisatge nocturn.

-No treballada amb perspectiva. La profunditat es dona amb les muntanyes, la línia de l'horitzó i amb diferents plans:

Primer pla: xiprer

Segon pla: muntanyes i poble

Tercer pla: cel

-Meitat superior = línies corbes i sinuoses = vivacitat

-Meitat inferior = línies rectes i curtes = tranquil·litat

-Intenta donar una expressivitat diferent de les dues parts. L'element que les uneix és el xiprer (pertany al poble, però està pintat amb línies corbes).

-Dinamisme al cel, molt expressiu

Temàtica

-Representa el paisatge que Van Gogh veia des de la finestra del sanatori on estava ingressat. = És l'albada, quan el sol comença a sortir.

-**Deforma la realitat i l'adapta a les seves necessitats.** Per exemple, l'església té una estètica holandesa, no francesa.

-Vol plasmar el seu estat anímic a través de la pintura, equilibra el caos amb l'ordre.

-El xiprer és una connexió amb Déu i el cel.

-**Funció** = decorativa i terapèutica